

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eisdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

EPISTOLARVM
SIVE
REGESTORVM
INNOCENTII III.
ROMANI PONTIFICIS
LIBER DECIMVS QVINTVS.

CAPITVLO LINGONENSI.

Tab. 1.
De revocandis
poffiffionibus
alienatis.

D hoc sumus disponente Do-
mino in plenitudinem potes-
tatis assumpti ut si quando ab
his qui sunt in partem sollici-
tudinis evocati, in Ecclesia-
rum suarum dispendium quicquam perpe-
ram fuerit attentatum, per sollicitudinis
nostre studium emendetur, & praevea-
tur indemnitate earundem. Cum igitur,
sicut vobis intimantibus nostro est aposto-
latui referatum, quaedam possessiones Ec-
clesiae vestrae ab Episcopis qui pro tempo-
re praefuerunt eidem alienatae sint vobis pe-
nitus inconsultis, nos eidem Ecclesiae pa-
terna volentes sollicitudine providere, auc-
toritate vobis praesentium indulgemus qua-
tinus possessiones ipsius Ecclesiae, quas sine
assensu vestro alienare dicti Episcopi praesumpserunt, ad jus & proprietatem illius
legitimè revocetis. Nulli ergo &c. concessio-
nis &c. usque incursum. Datum Late-
rani vii. Kal. Martij, pontificatus nostri
anno quintodecimo.

EISDEM.

Cum causam quae vertebatur inter di-
ctum filium H. Cantorem Eduensem
& H. Barensem Archidiaconum super de-
canatu Ecclesiae vestrae, ad quem fuerat
electus uterque, dilectis filiis Decano &
magistris W. de Vienna & Iacobo de Tor-
nodoro Canonicis Antisiodorensibus com-
miserimus sine debito terminandam, ipsi
cognitis causae meritis, de juris peritorum
consilio electionem utramque sententiali-
ter cassaverunt. Verum Cantor praefatus,
qui ante prolationem sententiae appellarat,
ad apostolicam sedem accedens, a nobis
audientiam petiit sibi dari: quam cum ei
duxerimus concedendam, dilectus filius
magister Hugo Canonicus vester in nostra
praesentia constitutus, licet procurator non
esset, quod tamen de parte altera fuerat,
se opponens eidem, sententiam nobis ex-
hibuit cum actis iudicij a praefatis iudicibus
promulgatam. Nos igitur auditis quae

Epist.
De electione
Decani.

FFff iij

dictus Cantor proposuit coram nobis, castigationem electionis ipsius justam esse cognovimus, & ideo ipsam auctoritate duximus apostolica confirmandam. Datum Laterani v. i. Kal. Martij, pontificatus nostri anno decimo quinto.

*MAGDEBURGENSI ET
Magunino Archiepiscopis, & eorum
suffraganeis.*

*Epist. 3.
Contra Waldemarum
intrusum Bremensem.
Vide lib. 13. epist.
158. & quin-
tam compilat.
decretal. lib. 1.
tit. 9.*

Sicut venerabilis frater noster Osnaburgensis Episcopus Bremensis electus nobis intimare curavit, Waldemarum, cum in profundum jam devenit peccatorum, contemnit, & non solum non adicit ut resurgat, verum etiam, tamquam si ex adipe prodeat ejus iniquitas, adversus Romanam Ecclesiam supplantationes exempliat, & graviores quam hactenus praesumptiones intentat, ut in die irae accumulans iram sibi, damnabili gladio perdatur illius cujus misericordiam fuerat studio à durissimi damnatione carceris liberatus. Ponens enim, inductus in Bremam per nobilis viri Saxoniae Ducis potentiam, tamquam ab Aquilone in Bremensi Ecclesia sedem suam, ac sedens super eam, velut super plumbi talentum sedet iniquitas, praeter administrationem quam in eadem Ecclesia tam in spiritualibus quam temporalibus sibi damnabiliter usurpavit, ad Ecclesias & Clericos in reprobum sensum datus manus extendit, ipsorum bona praesumptuosius ausibus occupans ac dividens inter laicos & dispergens, de quorum confidens violentia, facilis est ad scelera, nec quid faciat abhorrescit. Expulsis etenim quibusdam Canonicis & aliis Bremensibus Clericis ab eorum Ecclesiis & praebendis, ipsas praebendas & Ecclesias de facto, cum de jure non potuerit, quibusdam fautoribus suis contulit, ut eos habeat in malefactis participes quos habet in errore fautores. Licet autem in Waldemarum eundem per te, frater Magdeburgensis, & venerabiles fratres nostros tuos & Bremensis Ecclesiae suffraganeos, necnon & per praedictum Osnaburgensem & Monasteriensem Episcopos anathematis vinculo innotatum depositionis & degradationis sententia fuerit auctoritate apostolica promulgata, ipse tamen, qui sub tanta manus divinae potentia humiliari debuerat, cornua elationis assumens, in eadem pertinaciter persistit sententia, & eam quam saltem timere debuerat vilipendit. Cujus exemplo Decanus & quidam alij sacerdotes Bremenses & Clerici latam in eos super

beneficiorum perceptione suspensionis sententiam, [ante quam] communicabant eidem, improvide contemnent, et communicare non desunt, ipsumque fovere in sua nequitia non desistunt. Ne igitur idem Waldemarum & fautores ipsius plene valeant de sua nequitia gloriari, fraternitati vestrae per apostolica scripta praecipiendo mandamus quatinus in eos latas sententias singulis diebus dominicis & festivis per vestras Ecclesias innovetis & faciatis per vestras dioceses innovari. Datum Laterani i. i. Kal. Martij, pontificatus nostri anno decimo quinto.

In eundem fere modum scriptum est Paderburnensi, Mindensi, Verdensi, & Halberstadtensi Episcopis, & dilectis filiis Corbeiensi & de Campo sanctae Mariae Abbatibus Monasteriensi & Paderburnensi diocesum usque plene valeant de sua nequitia gloriari, discretionem vestrae per apostolica scripta mandamus quatinus infra duos menses postreceptionem praesentium ad Bremensem civitatem personaliter accedentes, sive omnes simul, sive singuli, latas in dictum Waldemarum & fautores suos sententias publice innovetis ibidem, & mandetis per totam Bremensem provinciam innovari. Datum Laterani i. i. Kal. Martij, pontificatus nostri anno decimo quinto.

*EPISCOPO ET CAPITULO
Pictavensi.*

Causam quae vertebatur inter vos ex parte una & dilectos filios Cluniacensem & monasterij novi Pictavensis Abbates & conventus ex altera super exemptione monasterij novi Pictavensis diversis iudicibus nos recolimus commisisse. Super qua licet diversis temporibus fuerit multipliciter laboratum, testes tamen ex mandato nostro ab utraque parte recepti fuerant, & demum depositiones eorundem apud sedem apostolicam publicatae. Verum quia pars monasterij novi privilegia sua tunc praemanibus non habebat, partibus postmodum nostris dedimus litteras in mandatis ut super eadem causa, munita privilegiis & aliis rationibus quae ad ipsius decisionem spectabant, per se vel sufficientes procuratores in festo beati Martini proxime praeterito nostro se conspectui praesentarent, tam super praedicta causa quam super aliis articulis aequitatis iudicium dante Domino recepturae. Demum igitur dilectis filiis magistris Iohanne & Hugone Canonicis sanctae Radegundis Pictavensis vestris, & Petro, Salaticie, ac Io. mona-